

at den Jord, som deraf kan opgraves, maa anses tilstrækkelig til at danne en passende Jordvold (Nr. 1). Fleertallet formener dette Endringsforslag overflødigt efter Bestemmelsen i § 2, andet Stykke, men det omtalte Medlem finder det urigtigt at henvise dette Punkt til Afgjørelse ved Skjøn i det enkelte Tilfælde istedetfor at træffe Bestemmelsen i selve Loven, og befrygter, at Skjønet kunde fordrø de her foreskrevne større Dimensioner.

ad § 2.

Den hertil foreslaaede Endring (Nr. 3) tilfigter blot at tydeliggjøre, at Afgjørelsen i det enkelte Tilfælde er overladt til Synsmændene.

ad § 3.

Et Medlem, der lægger særdeles Vægt paa den fuldstændige Gjennemførelse af det Princip, at Hegn mellem Naboer under alle Omstændigheder skal kunne forlanges opført, foreslaaer under visse Forudsætninger at have den i Frd. af 9de Juli 1817 § 6 hjemlede Undtagelse. Det Hensyn, der maa antages at have motiveret denne Undtagelse, er at forstaae Eieren af de paagældende Lodder for uforholdsmæssigt Jordtab; men dette fyldestgøres formeentlig derved, at den Nabo, der vil forlange Hegn reist, selv maatte afgive Grunden dertil. Herom er derfor stillet Forslag under Nr. 4. Fleertallet troer det ikke rigtigt at røre ved denne Bestemmelse, der kun har Hensyn til de for dens Emanation tilværende Lodder af en saadan uforholdsmæssig Figur, og neppe har stor Betydning.

Et Fleertal formener, at der bør gives en Væmpelse i Pligten til at reise Hegn for de Eiendomme, hvis Værdi er saa ringe, at en Eiendebedel deraf vilde medgaae til Opførelse af halvt Hegn omkring dem. Fleertallet frygter nemlig for, at en streng Gjennemførelse af det almindelige Princip i Loven vilde kunne blive altfor trykkende i flige Tilfælde, navnlig for udstrakte Hedestrukturer, for hvilke Hegn ikke er til nogen Nytte, men dog vil kunne blive fordret af Eieren af tilgrændsende opdyrkede Lodder (Nr. 5).

Udvalget foreslaaer en Endring af Udtrykket „contractmæssig vedtagne“ i Paragraphens Slutning, da dette neppe rammer alle de Tilfælde, der haves for Die, navnlig naar den ultige Fordeling af Hegnsbyrden er grundet paa Bestemmelser, der ere truffne ved Udskiftningen o. desl. (Nr. 6).

ad § 4.

Udvalget har troet, at der i visse Tilfælde kunde være Trang til en længere Henstand, og at denne ikke kunde have nogen Betænkelighed, naar der sikkes den, der har forlangt Hegnet, en saadan Ret, som Forslaget Nr. 8 hjemler.

ad § 6.

Medens det vel i Reglen maa være Enhver især af Naboerne overladt at vælge hvilken som helst Art lovligt Hegn for den ham tilfaldende Deel af Hegnet; — dog at der ikke vælges Noget, der er forbundet med usornødent Jordtab for Naboen —, formener et Fleertal, at der bør gives Synsmændene Ret til, naar Omstændighederne tale derfor, at bestemme, at et nyt Hegn for begge Naboers Bedkommende skal være af samme Art, og da hvilken (Nr. 9). Fleertallet er herved ikke blot ledet af Skjønhedshensyn, men en saadan Myndighed formenes ogsaa fornøden for at muliggjøre, at funde og tidsvarende Anskuelser om Hegningsmaaden kunne komme til at gøre sig gjældende.

Reglerne om Bedlighedspligten med Hensyn til Hegn har Udvalget troet det rigtigt at udsandre i en egen Paragraph (Nr. 7 og Nr. 10). I denne har man da optaget den Bestemmelse, som formeentlig ingen Betænkelighed kan have og maaskee endog fulgte af Lovgivningen, at Parterne kunne vedtage en anden Deling af visse Hegn end den almindelige.

ad § 7.

At Retten til at særdes paa Nabovens Grund for at istandsætte sit Hegn indskrænkes til Tiden for 15de Mai og efter 15de September, vil formeentlig findes ganske naturligt (Nr. 11).